

Lasi!

**T
r
a
c
i
s**

Mazs kaķīt's,	Kāpostiņš čaukstēja,
Mazs zaķīt's	Pelīte pikstēja;
Uz ceļa satikās un brīnījās.	Puisītis klausījās,
Kurp lēksi, zaķīti?	Sunītis ausījās.
Uz kāpostiem, kaķīti!	Suns pakaļ zaķīšam,
Un tu tā lēnītēm?	Puisītis — kaķīšam,
Uz pelītēm! —	Ak, kas par riešanu,

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Lācis tautas pasaka, lapa: Alma Ziemele, ilustrācija: Sibīļa Šteinere-Bērīne.

**LĀCIS
UN PELE**

Lācis savā migā gulēdams, reiz saķēris vienu nebēdīgu peli. Pele nu sākusī dikti lūgties, lai palaiž šo vaļā, nelaiimes gadījumā šī arī viņam palīdzēšot.

Par tādu palīdzību lācis pasmējies un palaidis peli vaļā.

Reiz lācis iekritis ķērāju cilpā un nekā vairs neticis vaļā, lai rāvies kā raudamies. Pēdīgi atskrējusi pele, pārgrauzusi kādu cilpu un tā palīdzējusi lācim tikt vaļā.

nā

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Pasaulē viss gudri iekārtots

Reiz kāds ceļnieks karstā dienā apgūlās zem kupla ozola, kura zaros bija jau zīles. „Cik savādi, ka tādām lielām kokam ar tik stipriem zariem ir tik mazi augļi,” domāja ceļnieks. „Ozolam varētu būt augļi ķirbja lielumā.” Kamēr ceļnieks tā domāja, kāda zīle nokrita viņam tieši uz pieres. Kas būtu noticis, ja ozola zīle būtu ķirbja lielumā? „Pasaulē viss gudri iekārtots,” nodomāja ceļnieks un gāja tālāk.

Autors: nezināms; lapa: Mārtiņš Vārsis, ilustrācija: Dāvids Ramplere

nā

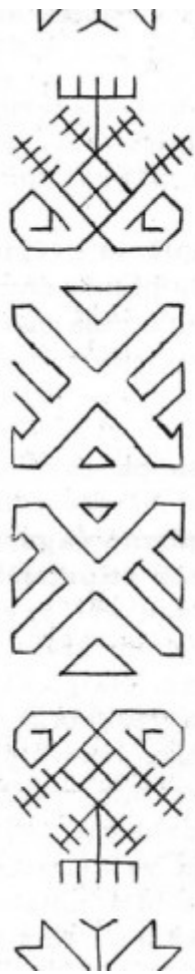
[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Koklētājs

Reiz dzīvoja puisis, varens koklētājs un labs dziedātājs. Kad viņš koklēja un dziedāja, tad putni **salidoja** baros klausīties, un nīknie zvēri palika pavisam mierīgi.

Kādu nakti puisis apmaldījās mežā un iekrita vilku bedrē. Vilks ar dusmīgām acīm nāca tam pretī un gribēja puisi apēst. To redzēdams, puisis sāka koklēt un dziedāt. Acumirkļi vilks apsēdās puisim blakus, sāka jauki kauti līdzī: "Aūūūūū, aūūūūū" un neko sliktu puisim nedarīja. No rīta puisis izlēca no bedres un gāja uz mājām. Bet vilks bija tik priecīgs, ka pavadīja puisi līdz mājai un nemaz negribēja iet atpakaļ uz mežu.

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

LIEDIENA

Kas tur klauz?
Kas tur brauc?
Rateļi klab,
Riteņi grab,
Vārtiņi čīkst,
Pātagas plīkst,
Sunīši reju rej,
Ļautiņi skreju skrej,
Visi bērniņi sauc:
Lieldiena, Lieldiena brauc!

Lūk, skaista, sarkana ola!
Kas par to vairāk sola?
Lūk, balti pūpolu zariņi!
Tie priekš jums, mazie garīni.
Kas agri ceļas,
Apaļš kā pūpols veļas:
Še tev šmikš, šmikš, šmikš!
Te labas, gardas lietiņas!
Kur tām atrast vietīņas?
"Vēderiņā! Vēderiņā!"

Viss apēsts līdz galam -
Ko lai vairāk dalām?
"Drom tukšos traukus vāc!"

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

P. Kalniņš.

LIELDIENU ZAĶIS.

Lieldienas nu tuvu nāk,
Zaķim rati grabēt sāk.
Vezumā tam olas krautas,
Gadu taupītas un krātas:
Gan raibas glīti krāsotas,
Gan šokolādē veidotas.

Pats ratus stumj un sviedrus slauka,
Kamēr izdzenas no lauka,
Nemūk prom no sava darba,
Nesūdzas, kad dzīve skarba...

Krātās olas bērniem ved,
Pats nevienu neapēd:
Tiem, kas rātņi, klausīgi,
Skolas gaitās centīgi.

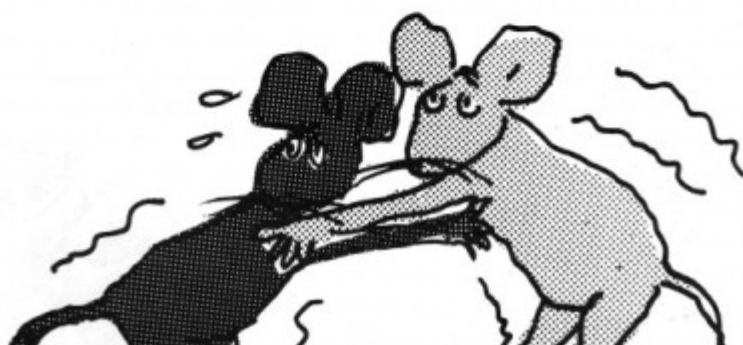

[Lejuplādēt Drukāt](#)

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Pakš! Pēkšņi pie pakša
pāsprāga
pelēks, piepūties
pūpēdis.
Pelīte pilnīgi pārbijās,
panikā pakaktē paslēpās.
Pār plašo pagalmu pacēlās
pus puda* pelēka pulvera...

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

ĀCUBĒRNS

Ēteņa Purmaļa teksts un zīmējumi

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Zaļa zied zālīte
Lieldienas rītā,
Balta gāja Māriņa
Baznīcā.

Ko gāji, Māriņa,
Baznīcāi?
Gāju bērniņu
Aplūkot.

Lieldiena vaicāja,
Kur kāršu šūpuli?
Avota kalnā,
Sidraba birzī.

Tdz.

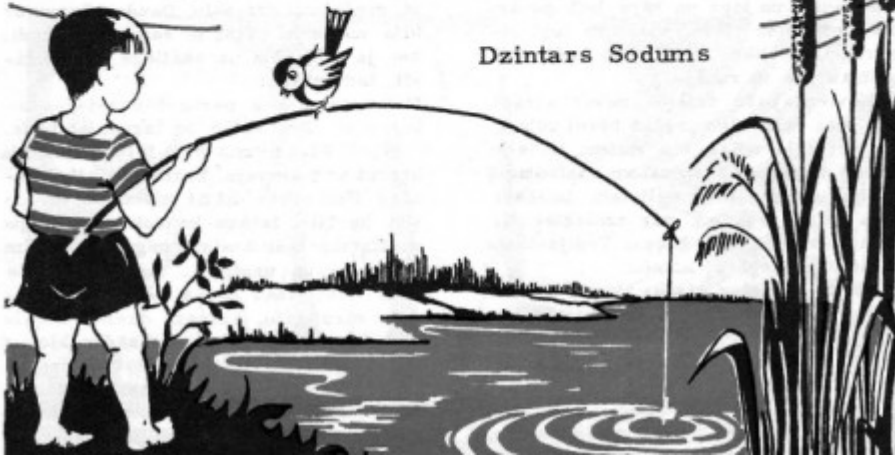

[Lejuplādēt Drukāt](#)

PUTNENS

Pelēks putniņš, kā bez prāta,
Uztupies uz makšķerķāta.
- Zini, kas par bendes rīku
Šūpo tavu guznu sīku? -
Šis tik acu pogas groza,
Nočiepstas un spalvas boza.
- Mazais spalvu knupuci,
Gribi knābāt rupuci? -
Čir, tas saka, bet kad sviežu
Drumslas šim, ar klaigu biežu
Krūmos spurdz un sāk tur gaži
Izsvilpt mani, tevi arī.
Kamēr šis tur brēca draudus,
Vilku plīci un trīs raudas.

Dzintars Sodums

[Lejuplādēt Drukāt](#)

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

P. Kalniņš.

LIELDIENU ZAĶIS.

Lieldienas nu tuvu nāk,
Zaķim rati grabēt sāk.
Vezumā tam olas krautas,
Gadu taupītas un krātas:
Gan raibas glīti krāsotas,
Gan šokolādē veidotas.
Pats ratus stumj un sviedrus slauka,
Kamēr izdzenas no lauka,
Nemūk prom no sava darba,
Nesūdzas, kad dzīve skarba...
Krātās olas bērniem ved,
Pats nevienu neapēd:
Tiem, kas rātņi, klausīgi,
Skolas gaitās centīgi.

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Maza zēna saruna ar Gotlandes silu rūķi

*Selgas Silkalnas dzejolis
Ingrīdas Dāves zīmējums*

Rūķi, rūķi, labais gars,
Parādies, kad tevi saucu!
Tevīs dēļ es šurpu braucu.
Biedru tev ir vesels bars.
Tavām pavēlēm tie klausas,
Ko tu vēlies, to tie dara -

Ar to skaisto zelta gaili.
Ieķeršos es rūķu bārdās,
Kājās sapņu kurpes aušu.
Izstaigāšu Rīgas ielas
Šauriņas un platas, lielas.
Pēc tam anēstā tornī braukšu.

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Māmiņa

*Ārijas Svensones dzejolītis
Ingrīdas Dāves zīmējums*

Šai māmiņai - zaķītis,
Šai māmiņai - kaķītis.
 Šis bērniņš prot cilpot*,
 Šis - skaisti svilpot.
Bet manas māmiņas
Bērniņš māc buču dot!
 Kas cits gan vinu

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Mazs kaķīt's,
Mazs zaķīt's
Uz ceļa satikās
Un brīnījās:

„Kurp lēksi, zaķīti?“
— „Uz kāpostiem, kaķīti!
Un tu tā lēnītēm?“
— „Uz pelītēm!“

Kāpostiņš čaukstēja,
Pelīte pīkstēja;

Puisīt's klausījās,
Sunīt's ausījās.
Suns pakal zaķīšam,
Puisīt's — kaķīšam, —
Ak, kas par riešanu!
Kas par skriešanu!

Poruks.

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

OTRS
TURPINĀJUMS

Pārnulis.

KRĪTOT VIŅŠ NESAPRATA, KAS NOTIEK

PAR BAILĒM VIŅŠ NEKAD NEBIJA DOMĀJIS

PĒKŠŅI KĀDS SATVĒRA ZĒNU

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Pavasaris un dzenis

, pavasaris,
n liksmas laiks!
visi dzied, -
en nedziedāja.
ja lieli darbi
nu strādājami:

Dzelzu pilis,
Dzeņu mātei n
Kala, kala, cir
Visi meži nosl
Dzeņa bērni k
Atplestām mu

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Kurina pļaviņā pirtiņu.
Mēnestiņš, čigāniņš, starp eglēm sāk vērties,
Zaķišu māte savus bēmus ved pērties.

Pičiņu, pačiņu - austiņām:
Modriņi, modriņi sadzirdēt tām!
Pičiņu, pačiņu - actiņām:
Tāliņi, tāliņi saredzēt tām!
Pičiņu, pačiņu - kājiņām:
Viegliņi, viegliņi patecēt tām!...

Strupausīt's sunīt's pa pakrēslu
Savā nodabā skraida pa pļaviņu.
Kas gan tur miglā kūņojas, kust?

To vajag zināt, to vajag just..
-- Nu, bēmiņi, joziet, ko katrs māc,
Ka negantnieks jūs nepanāk!

Vau, vau! Vau, vau!
Cibric! cibric!
Vau! Vau!
Cibric!
Vau! Vau!
Cibric!
Spudūks!

[Lejuplādēt Drukāt](#)

TREŠAIS
TURPINĀJUMS

BĒT VAI TĀS BIJA PUTNS?

VIŅI TUVOJĀS LIELAI
LIGZDAI

ZĒNS KRITA

APDULLIS VIŅŠ PA-
LIKA GUĻŌT

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

*Latviešu tautasdziesmas
Reiņa Birzgaļa zīmējums*

Sen to Rīgu daudzināja,
Nu to Rīgu ieraudzīju:
Visapkārt smilšu kalni,
Pati Rīga ūdenī.

Apkārt griezu kumeliņu
Aparāms, ecēdams.

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

- Māmiņ, baltā ziema klāt,
Iešu Duksi vizināt! -
Duksis pretī spirinās,
Nesēd Andŗa kamanās,
Bet, kad tās no kalna skrej,
Līdzī lec un jautri rej.
Ezeriņš, raug, aizsalis
Lejā viz kā spogulis.
Tur jau puikas slidinās.
Sniedziņš lēni lidinās...
Un pār visu maigs un liegs
Viegli dvašo ziemas prieks.

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

H. DORBE

Saruna par pavasari.

"Kam tu velti savu smaidu?"
"Es jau pavasari gaidu."

"Kādas viņa pirmās balvas?"
"Zilais debesjums virs galvas."

"Vēl kas?"
"Siltie saules stari
Arī vēstī pavasari."

"Kas būs mežmalā un laukā?"
"Plaukstošs bērziņš, puķe jauka."

"Dārzā?"
"Koki ziediem klāsies,
Taurenīši lidināsies."

"Ko mums sola dzidrie rīti?"
"Dziedātāju - cīrulīti,
Strazdiņu un cielaviņu,
Zilīti ar jaunu zīpu."

"Jaukā pavasara saime!
Ziedi, dziesmas, prieks un laime!"

Visi pavasari gaida,
Visi viņam pretī smaida,
Ziedopa un dziesmu draugi
Allaž būsīm arī mēs!

[Lejuplādēt Drukāt](#)

LACUBERNS

Pēterā Purmaļa tēlvija

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Piektais turpinājums

KĀD SATUNET, NEĒS
SĀM ATDZĪVOTIES. NAKTS
IR MEDĪBU LAIKS.

DABAS LIKUMS IR
NEZĒLTBS – NĀVĒT, LAI
PATS NETIKTU NODZĪVĒTS.

KONI TRĪCĒJA NEZVĒRIEM
SĀSKRIENOTIES. LĀČUBĒRNS
TĪKA ŠANDŽĪZ NODNESTS ZENĒ.

IZBRĪNĒJIES VIŅĒ KĀPA
LEJĀ, VĒROT, KAS
NOTICĪS.

UZVĀRĒTĪJS AR KLIEDZIE-
NU VĒSTĪJA NAKTIJ PAR
IEMĀDNIEKA NĀVI.

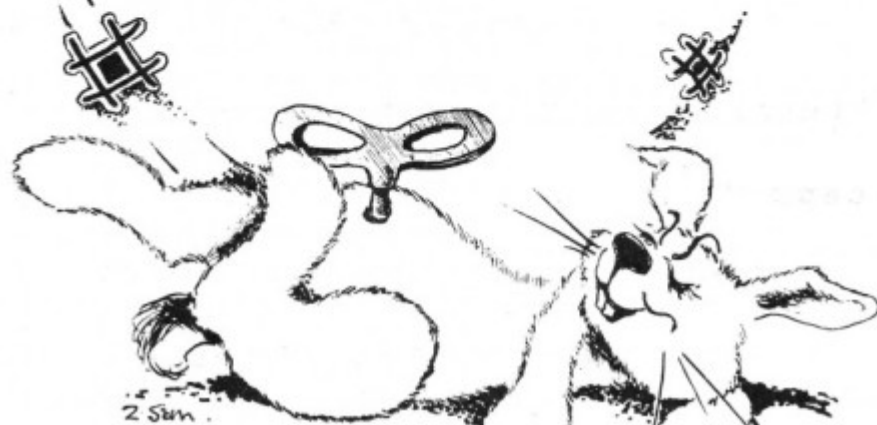
[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Mans trusītis

Noras Valteres dzejolis
Zigfrīda Simansona zīmējums

Man ir balts plīša trusītis,
kam punci atslēdziņa;
ja atslēdziņu uzvilkt māk,
mans trusītis tad skanēt sāk:
tīkš lēni dziesma maiga.

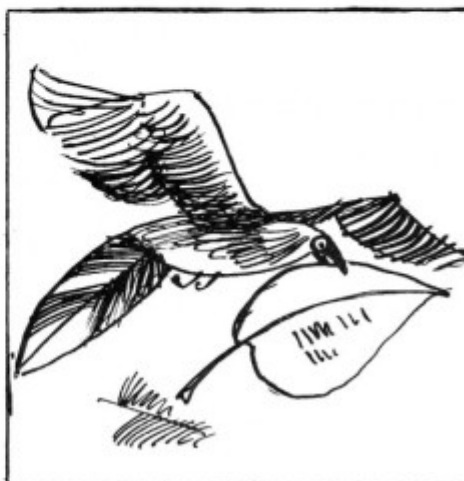
Kad gulēt eju vakaros,
no trusīša es nešķīros,
to pieglaužu pie vaiga;
un tīkko lēnā dziesma skan,
nāk saldu saldaīs miedziņš man.

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

.āčubērnš

ētera Purmaļa tēlvija

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Sestais turpinājums

UZBRUKUMS BIJA NE-
GAIĀDĪTS.

LAČUBĒRNAM NEKĀS
CITS NEATLIKA KĀ
BĒGT.

PAR LAIMI, VIŅŠ ZINĀJA
ALU, KUĀ PASLĒPTIES

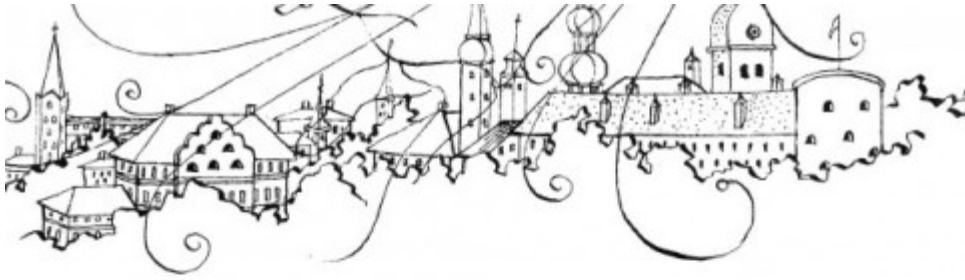
IELĪDIS ALĀ, ZĒNS VĒROJA
KĀ ZVĒRS VĒLTĪGI PŪLAS
VIŅU SATVERT.

PĒKŠŅI MILZU ĶIRZAKA
PACĒLA GALVU UN -
KLAUSĪJĀS NAKTĪ.

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

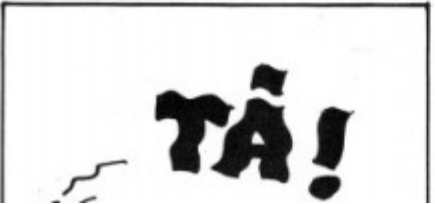
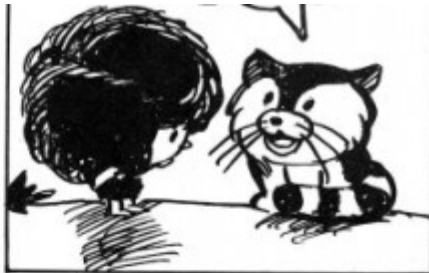
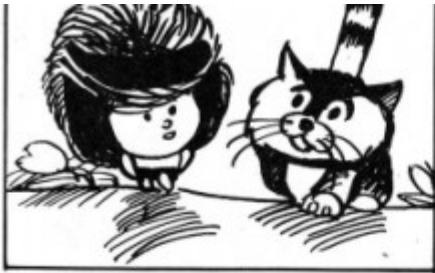

Vējš pilsētā

*Eduarda Freimaņa dzejolis
Andas Dubinskās zīmējums*

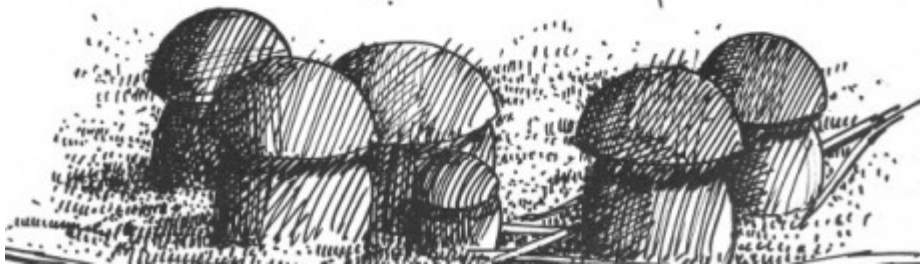
Aprīļa vējš -
nesātīgs suns -
tīreļu akačos lacis.
 Žļakatu, žļakatu,
 sabristām kājām
 ieskrējis pilsētas dārzos.
Aprīļa klaidoni,
ķeršos tev spalvā,
lai skriešana liksma,
 kad tu kā stabulēs kauci,
 pilsētu sauci,
 lai tā atver
 vasarai vārtus.

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

[Lejuplādēt Drukāt](#)

Mežs ir dziļš un tumšs kā aka,
Skujām nobirusi taka
Vēd zem eglēm augstām, platām.
Ko mēs, bērni, tagad skatām?
Baravikas skaistas, brūnas
Barā aug uz zaļās sūnas.
Viņas celt no sūnām laukā,
Bēmi, tā ir lieta jauka.
Nesīsim tās māmiņai,
Viņas derēs pusdienai!

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Avīzē viņš iekļuvis
Un par labiem darbiem vien -
Jāpriecejas, jā, nūdien!

Gadu tikai divpadsmit,
Bet jau viņam dienas rit,
Pilnas darbiem dažādiem -
Iepazīties der ar tiem:

Divās skolās iet viņš jau,
Bet ar to vēl diezgan nav;
Divas valodas viņš māc,
Skautu nodarbībās nāk.

Klubā lidmašīnas būvē:
Zāgē, urbj un kopā skrūvē;
Patīk arī sporta spēles,
Vārdiņš asprātīgs uz mēles.

Un kad vasara ir klāt:
Nometnē iet labu prāt';
Pats tai sapelna viņš naudu,
Darbu darīdams ar baudu.

Un nu gods pēc gadiem trim
Tāds ir piešķirts Indulim:
L a b ā k a i s viņš novadā,
Avīzi kas izvadā:

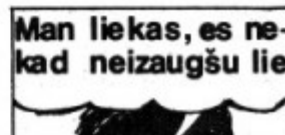
Nekavē to rītos miegs,
I i e t u s g ā z i e n i v a i e n i e s -

Laimīgs Indulim šis gads:
Nu viņš redzams arī pats
Avīzē kā apbalvotais,
Visu sveikts un apbrīnotais!

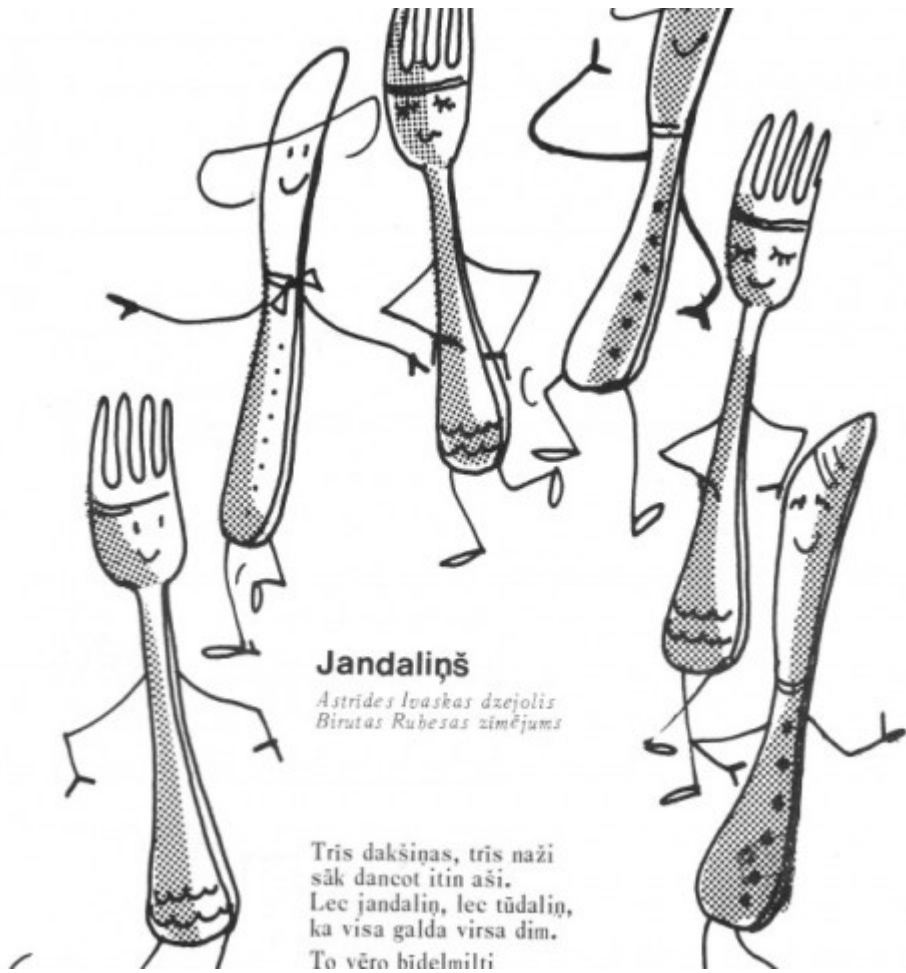
Beidzot to, vēl piebilst prieks -
Un tas nebūs nekāds nieks -
Visiem saka Indulis:
„Esmu dzimis l a t v i e t i s!”

[Lejuplādēt Drukāt](#)

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Jandaliņš

*Astrīdes Ivaskas dzejolis
Birutas Rubesas zīmējums*

Trīs dakšiņas, trīs naži
sāk dancot itin aši.
Lec jandaliņ, lec tūdaliņ,
ka visa galda virsa dim.
To vēro bidelmilti

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Puķu laiva peld pa Gauju,
Viņu vieglai straumei ļauju.
Visu dienu puķes plūcu,
Līgodams pa plavām dūcu.
Pīnu, pīnu Jāņu vijū,
Pīpenes un smilgas miju,
Mētru sauju, rožu sauju, -
Puķu laiva peld pa Gauju.
Gaujā sabirst visas dziesmas,
Ziedi, ugunsķuru liesmas,
Gaujā sabirst visas zvaigznes,
Nakts un vilņi viņas aiznes.

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

ĻĀČUBĒRNS

Ētera Purmaļa tēlviņa

08

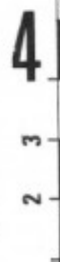
[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

Viens, divi, trīs,
viens tāds īss.

Divi, trīs, četri
centimetri.

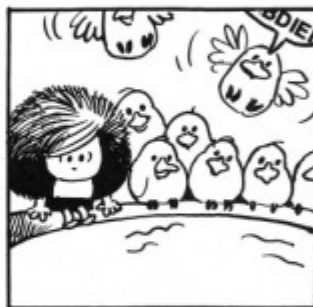
Trīs, četri, pieci,
kur tu tādu lieci?

Četri, pieci, seši,
bešā paliek sveši.

LĀČUBĒRNS

Pēterā Purmaļa teksts un zīmējumi

[Lejuplādēt](#) [Drukāt](#)

(Turpinājums sekos)

[Lejuplādēt Drukāt](#)